

Wereldverhaal: Baboesjka

een verhaal uit Rusland

Ooit woonde in Rusland een oud vrouwtje.
Haar huisje stond midden in het bos.
Daar woonde ze alleen.
Maar eenzaam was ze niet.
Ze zorgde voor haar dieren
en werkte in de tuin.
Elke maand ging ze naar de molen.
Daar kocht ze meel om brood te bakken.

De winters in Rusland zijn erg streng.
Die winter was nog kouder dan anders.
Het meel was zo goed als op.
De koe gaf bijna geen melk.
Baboesjka kon niet naar buiten.
Er lag te veel sneeuw en ijs.
Het bos zat vol hongerige wolven.

Het was een barre avond.
De wind gierde om het huis
en de sneeuw lag hoog tegen de ramen.
Plots klopte iemand op de deur.
Verbaasd deed Baboesjka open.
In het donker stonden drie mannen.
Ze droegen dikke jassen van purper en goud.
Het leken wel koningen.
Baboesjka liet hen binnen.

Ze kookte pap voor hen
en maakte een bed bij het vuur.

De mannen kwamen van ver.
Ze volgden een ster.
Ze waren op weg naar een koning.
Die was nog maar net geboren.
Ze hadden geschenken bij zich.
Goud, wierook en mirre.
Ze vroegen Baboesjka of ze mee wilde?
Maar dat wilde het oude vrouwtje niet.
Het weer was te guur.
De reis was veel te ver.
En ze had zoveel werk.
Nee, ze bleef liever hier.

Een nieuwe morgen brak aan.
De mannen namen afscheid van Baboesjka.
Ze sloegen hun mantels om
en verdwenen in het bos.
Ploeterend door sneeuw en ijs,
op zoek naar het koningskind.

Baboesjka ging even zitten.
Dat kind moest wel bijzonder zijn.
Maar wat waren die koningen dom!
Goud, mirre en wierook.
Wat moest een kind daarmee?
Een dekentje had het nodig,
warme kleren en melk.

Baboesjka had spijt.
Ach, was ze maar meegegaan...

Met het laatste meel bakte ze een brood.
Ze gaf haar dieren eten en drinken.
Ze zocht naar geschenken voor het kind.
Speelgoed, wat kleertjes, warme doeken.
Koek, appels en wat melk.
Ze stopte alles in een zak.
Ze hing de zak over haar schouder,
sloot haar huisje af
en ging de mannen achterna.

Onderweg zag Baboesjka veel ellende.
Ze gaf spullen aan arme kinderen.
Een warme sjaal, kousen, een appel.
Een doek, een stuk speelgoed, wat melk.
De zak werd lichter
maar nooit raakte hij leeg.
Toen kwam Baboesjka bij een groot paleis.
Ze vroeg de wacht naar het kind.
'Wat vreemd,' zei hij.
'Daarnet nog waren hier drie wijzen.
Ook zij vroegen naar het kind.
Maar hier werd geen kind geboren.
Onze geleerden stuurden hen naar Betlehem.'

Baboesjka was bijna in Betlehem.
Bij een bron zat een vrouw.
Die lachte Baboesjka uit.

‘Geloof jij dat dwaze verhaal ook al?
In de stal van de herberg werd een kind geboren.
Dat wurm zou een koning zijn?
Wat een grap!’
Baboesjka begreep er niks van.
Een stal?
Was dat een plek voor een koningskind?
Toch haastte ze zich naar de stal.
Die lag er verlaten bij.
Er stonden een os, een ezel en een kribbe.
Baboesjka legde haar geschenken in de kribbe.
Die nacht sliep ze tegen de warme os aan.

De volgende dag ging Baboesjka naar huis.
Onderweg zag ze weer veel arme kinderen.
Ze gaf hen steeds wat uit haar zak.
Die raakte nooit leeg.
Baboesjka bleef delen.

Het verhaal van Baboesjka is nog niet uit.
Elk jaar met Kerstmis komt ze langs.
Dan vult ze de kousen van de kinderen in Rusland.
Met speelgoed en met brood!

Rijm

Elk jaar verkleed ik mij

Elk jaar verkleed ik mij als boom,
en laat mij met kerst versieren.
Dan prik ik zonder schroom
mijn gekke oom uit Spieren.

Pakjes laat ik aan mijn voeten leggen.
Echt waar, hele hopen.
Een boom hoeft nooit dankjewel te zeggen
of voor niemand iets te kopen.

Geen tante die een boom ooit kust
of steeds weer aan zijn oren zeurt.
Waarom je nog steeds geen spruitjes lust,
en altijd buiten de lijntjes kleurt.

Daarom verkleed ik mij elk jaar als boom
en laat ik mij met kerst versieren.
Ik zweer je, het is echt een droom
als boom kerstfeest te vieren!

Wist je dat? **Christmas Eiland**

Er bestaat een eiland dat 'kerstmis' heet.
Echt waar! Op dat eiland wonen ongeveer 1400 mensen.
Sneeuw en ijs zul je er niet vinden.
De mensen komen er voor een zonnige vakantie.

Op de vlag staan zes sterren. Maar of er een kerstster bij is?
Wil je weten waar dit eiland ligt?
Kijk dan op de kaart, helemaal aan het begin
van dit boek.

Vanwaar komt? **Hohoho**

In 1930 maakte een Amerikaanse tekenaar
een poster met de kerstman erop.
De tekenaar had een oude buurman.
Die buurman lachte graag.
Zijn lach klonk ongeveer als Jo-ho-ho.
De kerstman lacht bijna net zo.

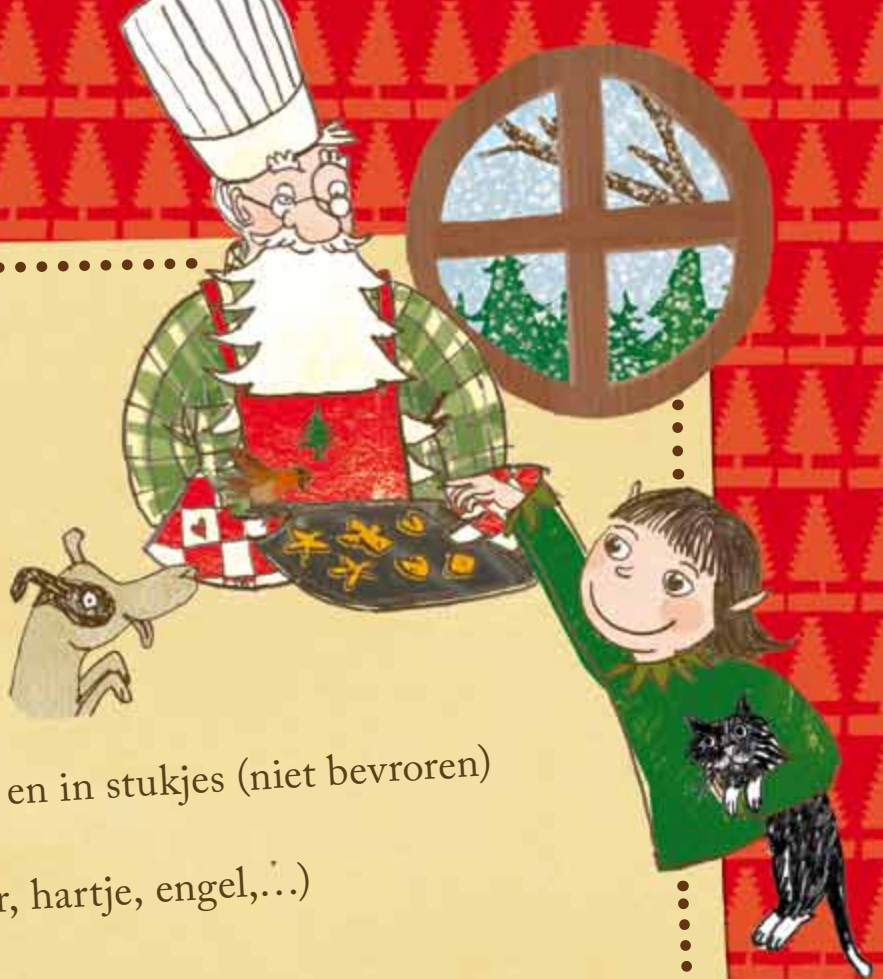
Bak Zandkoekjes

Neem

- 1 ei
- 250 gram meel
- 150 gram suiker
- 150 gram boter, koud en in stukjes (niet bevroren)
- bakplaten
- uitsteekvormpjes (ster, hartje, engel,...)

Doe

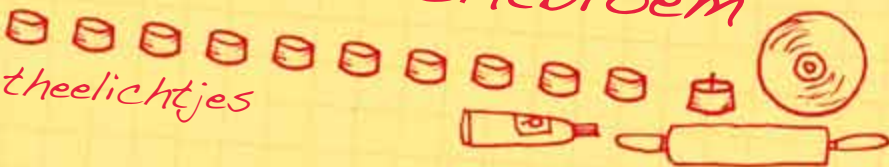
- Doe de bloem in een kom.
- Voeg er de suiker aan toe.
- Meng goed.
- Doe het ei bij het mengsel.
- Voeg er daarna de stukjes boter aan toe en meng goed.
- Laat het deeg een halfuurtje rusten.
- Rol het deeg uit op een met bloem bestoven werkvlak.
- Steek met de vormpjes de koekjes uit.
- Maak een gat in de koekjes (als je ze in de boom wilt hangen).
- Bak de koekjes een 15-tal minuten tot ze lichtbruin zijn.
- Laat ze afkoelen op een rooster.

MAAK: een theelichtbloem

NEEM

- 10 lege theelichtjes
- lijm
- deegrol
- oude of kapotte cd of dvd (wel eerst aan je ouders vragen!)
- 1 nog niet gebruikt theelichtje

DOE

- Neem de lege theelichtjes en vouw ze naar binnen toe.
- Zo krijg je twee punten.
- Rol ze plat met de deegrol, en laat ze licht krullen.
- Leg de cd met de glimmende kant naar boven.
- Lijm er vijf blaadjes van theelichten op.
- Leg ze dicht bij elkaar.
- Zo vormen ze het hartje van de bloem.
- Maak nu de tweede laag van je bloem.
- Lijm ook deze blaadjes vast.
- Schik zo dat ze de onderste blaadjes kruisen.
- Laat je bloem drogen.
- Zet er een theelichtje in.

